

زندگی

یادداشت

من در یک موزه بزرگ شدم

آیه طائبی

دبیر گروه زندگی

من در میان موزه‌ای به وسعت یک شهر بزرگ شدم. اگر کسی از من بخواهد اصفهان را با یک کلمه تعریف کنم، حتماً خواهم گفت «موزه» همین. همین یک کلمه همه چیز را هم درباره شهر و هم مردم شهر به خوبی بیان می‌کند. شاید به همین خاطر است که از سرزدن به موزه‌ها، مخصوصاً کاخ موزه‌ها خوشم نمی‌آید. البته من خیلی طرفدار طبیعت هم نیستم. مثلاً از چادر زدن در دل جنگل یا ساعت‌ها خیره شدن به دریا هم لذت چندانی نمی‌برم. در کل عشق من معاشرت با آدم‌هاست. در مسافرت هم دوست دارم آدم‌های آن منطقه را ببینم و با آنها صحبت کنم. اما همیشه که اختیار با من نیست، پس وقتی برای یک سفر، اغلب، رفتن به طبیعت یا موزه‌گردی را انتخاب می‌کنند، بودن با رفقایم است که من را در طول سفر پرنرزی نگه می‌دارد. این‌ها را همین چند سال پیش درباره خودم فهمیدم و بعد از آن سفر رفتن برایم راحت‌تر شد. انگار تکلیفم با خودم مشخص شده، فهمیدم چرا برخی مسافرت‌ها آنقدر تباه و ملال‌آور بوده و برخی دیگر لذت‌بخش. کلید جذابیت سفر برای من تعامل انسانی است.

این فهم آنقدر برایم مشکل‌گشا بود که حالا مدت‌هاست دنبال حل دیگر موقعیت‌های ملال‌آور می‌گردم که اتفاقاً کم هم نیستند و این روزها بیشتر هم شده. وقتی کنترل زندگی از دستم کاملاً خارج می‌شود و عواملی دیگر همه چیز را پیش می‌برد، حتی فیلم دیدن هم می‌تواند برایم کلافه‌کننده باشد. عواملی مثل شرایط اینترنت که زندگی، کار و تمام تعاملاتم را تحت الشعاع قرار می‌دهد. اینترنت که ضعیف می‌شود کارهایم گره می‌خورد، فعالیت‌های شخصی‌ام به بن‌بست می‌رسد و حتی با نزدیکانم نمی‌توانم در ارتباط باشم. پس خسته و کلافه و کسل می‌شوم.

در این شماره برای شیفتگان طبیعت، یک بغل مقصد جذاب آورده‌ایم که خوراکی‌ها هم همین فصل بهار است. درباره سفر رفتن با کودکان هم صحبت کرده‌ایم. از طرف دیگر به سراغ ملال در نوجوان‌ها رفته‌ایم و آن را کند و کاو کرده‌ایم.

برای آن وقت‌ها که اینترنت ضعیف نیست، معرفی فیلم داریم و برای اینکه دهانتان شیرین شود یک کیک خوشمزه هم داریم.

رها صالحی نیا

نویسنده

اردیبهشت ماه طلایی سفر است. روزهای معتدل بهاری در اردیبهشت به اوج خود می‌رسند. هوای لطیف و خنک اردیبهشت جان می‌دهد برای سفرهای جاده‌ای. سبزی تازه جوانه‌زده روی درختان و دشت و کوه چنان چشم‌نواز می‌کشیدیم.

است که هر مسافری را غرق آرامش و زیبایی خود می‌کند. اردیبهشت نباید یک ماه می‌بود، باید چندین ماه بود تا دل سیر در آن سفر می‌کردیم و هر روز به جایی سرگ می‌کشیدیم.

پیش از سفر با کودک، این سؤال‌ها را از خودتان بپرسید

آسان بگیرد اما حواس تان جمع باشد

بودن برنامه مورد نظر خانواده با توجه به پتانسیل خانواده مسأله مهمی است. پتانسیل خانواده، یعنی صعود به قله دماوند شاید جذاب باشد و حتی برای یک خانواده آماتور و نیمه حرفه‌ای هم قابل اجرا باشد ولی با نوزاد خطرناک است، حتی احتمال آسیب به نوزاد در فشار هوایی و ارتفاع وجود دارد.

درست است که حضور کودکان نباید مانع از زندگی و تجربیات جدید شود اما این مدل تجربیات در واقع بازی با سلامت اعضای خانواده است.

چه طور سفر کنید؟

وقتی انتظارات از یک سفر مشخص شد. حالا با داشته‌ها، برنامه را تنظیم می‌کنیم. اگر هدف استراحت است و منابع مالی نیز تأمین است، واضح است که سفرهای هتلی امکانات بهتری را در اختیار خانواده قرار می‌دهد، اگرچه در این موارد هم نمی‌توان مطمئن بود تمام مدت والدین در اتاق تمیز و مرتب هتل در حال استراحت باشند، مشکل حضور با کودکان در هتل دقیقاً خود اتاق مرتب و تمیز است که به نایب‌های تبدیل به جایی می‌شود که هیچ شباهتی به قبل خود ندارد، کوچکی جا و همچنین جدید بودنش باعث می‌شود کودکان، موتور کنجکاوی و شیفتت را با هم کلید بزنند.

ماجرای جویی و کشف و بودن در بستر طبیعت، هدف جذابی برای سفر با کودکان است. طبیعت همیشه داستانی برای بچه‌ها دارد و همواره مادری با حوصله و گشاده‌رو است که کودکان را می‌پذیرد و آنها را به قطع سرگرم می‌کند.

سفر با کودک به طبیعت یک مزیت جدی دارد، اگر از بند کثیفی و تمیزی لباس رها باشید و اگر احتمال خطرهایی مانند جراحت‌های دست و پا و سررا که در طبیعت امری عادی است، بپذیرید، مطمئن باشید که همیشه دلیلی برای سرگرمی کودکان فراهم است.

حضور در طبیعت با کودکان یک رهایی ذهنی و همچنین رهایی از سختگیری‌های زندگی و آداب شهری را می‌طلبد. علاوه بر اینکه در کنار این رهایی باید هوشیاری مراقبتی را هم داشته باشید. خطر در طبیعت همواره وجود دارد اما خطرات هم درجه‌بندی دارند. شناسایی خطرهای جدی که آسیب عمیق جسمی به همراه دارد می‌تواند شما را در جلوگیری از آن آماده کند.

اگرچه داشتن وسایل کامل طبیعت‌گردی، آسایش و خیال راحتی را به همراه دارد، اما لزوم ماجرا نیست. کفش مناسب، لباس مناسب، آب و تغذیه مورد نیاز همگی می‌توانند در مدل‌های مختلفی همراه شما باشد.

وسایل مورد نیاز سفر و طبیعت‌گردی با کودک می‌تواند از بهترین مارک‌ها باشد یا می‌تواند از وسایل ساده‌ای باشد و کار شما را راه بیندازد، مسأله مدل مواجه شما با وسایل است، چرا که این ابزار و وسایل

روشن نکردن آتش در بستر جنگل‌ها، نریختن باقیمانده غذا در محل زندگی حیوانات، جمع کردن زباله و بسیاری از همین دست کارهای ساده به صورت نامحسوس عشق و احترام به طبیعت را به کودکانمان منتقل می‌کند

قرار است سفر و طبیعت‌گردی را برای شما تسهیل کنند نه اینکه سفر را برای شما امکان‌پذیر کنند. اگرچه شناختن ابزار و وسائلی که سفر و بودن در طبیعت را برای خانواده و مخصوصاً کودکان سهل می‌کند خالی از لطف هم نیست.

ما و کودکان ما به طبیعت پناه می‌بریم. احترام به طبیعت با کارهای ساده به کودکان ما منتقل می‌شود، مانند روشن نکردن آتش در بستر جنگل‌ها، نریختن باقیمانده غذا در محل زندگی حیوانات، جمع کردن زباله و بسیاری از همین دست کارهای ساده به صورت نامحسوس عشق و احترام به طبیعت را به کودکانمان منتقل می‌کند.

